

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: Mátrai Gyula dr.: Jöjj el, ó Úram Jézus! — Christal: A szita. — Csaba Mária: Itt lebegsz előttem. — Eöri János: A lelkiáldozás. — Nagelreiter Alajos dr.: Az oltár V. — Központi: Imaszándékunk: Az Úr legnagyobb ajándéka. — Olcsvay Géza: Lelki tarsolyomból. — Király Ödönne: A hit örökmécsese mellett.

Lapunk ezen számába befizető lapot mellékelünk az Örökimádás új évfolyamának szíves előfizetésére. Mélyen tisztelt munkatársainknak és előfizetőinknek ezúton is hálás köszönetet mondunk az elmúlt évi szíves pártfogásért és a jövő évre is kérjük, tekintettel az eucharisztikus szentévre — új előfizetők szerzésével is — további kegyes támogatásukat.

Lucas József: A tabernákulum fényében című munkáját *Gróf Ambrózy Gyuláné* fordításában adta ki a Kápolnásnyéki Templomépítő Bizottság (Fejér vm.). A találó cím szerint tényleg a tabernákulum fényébe állítja az életet és a legpraktikusabb irányítást adja életünknek az Úr jelenlétéhez mért tökéletesítésére. Megrendelők nemcsak maguknak használnak a könyvvel, de a templomépítést is elősegítik, mert a könyv kiadását Haltenberger Samu m. kir. kormányfőtanácsos financiozta és az eladás után befolyó összegben egészen a templomépítésre megy.

Ára fűzve 2.50 P, kötve 3.80 P. Tíz példány megrendelése esetén 20% kedvezmény. (Csekk-számla 17016. Templomépítő Bizottság Kápolnásnyék).

Az Örökimádás templom restaurálására adományoztak:

Novák Ignác 1 P, *Mitnyik Istvánné* 50 fill., *Svábhegyi Sz. László egyházközség* 10 P, *özü. Ferenci Józsefné* 1 P, *N. N.* beteg gyermekek felgyógyulásáért 15 P, *N. N. 2 P, özü. Bokor Sándorné* 50 fill., *Krencsik Róza* 4 P, *Egy Sz. Annás kongr.* 10 P, *Hanák Matild, Abasár* 3 P, *Vida Julianna* 5 P, *N. N. 2 P, N. N.* 20 P, *N. N.* egy szenvedő enyhítésére 1 P, *N. N.* 1000 P, *N. N.* 100 P, *Geiger Margit* 10 P, *Marjai Károlyné* 10 P, *S. Z.-né* 50 P, *Halász Marianna* 4 P, *Urbán Pálné* 3 P, *Rosy Izabella, Győr* 10 P, *Scheuring Ferencné* «Családomért» 100 P, *Filotea* 20 P, *özü. Isenkö Adolfné* 10 P.

Új oltáregyesületek alakultak:

Szegedhez tartozó *Klebsberg*-telepen 28 taggal. Közös istentisztelet minden hó 1. vasárnapján.

Októberben *Buj Plébánián* (Szabolcs m.) 22 taggal.

Alsógallán február 7-én 96 taggal.

Bágyogon 72 taggal és ennek filiálisán *Rábaszovátin* 96 taggal.

A Szentséges Atya részére készülő miseruhára adományoztak:

A Svábhegyi Sz. László egyházközség 0 P, *Görgényi Arthurné* 25 P, *Millenberg Karola* 25 P, *Fehér Antalné* 10 P, *Rosy Izabella, Győr* 10 P, *Herminamező* 10 P 30 fill.

„JÖJJ EL, Ó URAM JÉZUS!”

A szentáldozás előtti percek boldogító, szívet-lelket táró könyörgése ez. Mintegy rövidke ádvent a szentáldozásra való előkészület, melynek az előnye a régi nagy Krisztus-várással szemben: hogy hamarosan kielégül a benne égő vágy, mert a legtökéletesebb valósággá válik az Úr eljövetele hozzánk. Olyan jó mégis a nagy ádventot lelkileg átélni! Olyan boldogító az Úr eljövetelét kis Jézuskás bájba öltöztetnünk és lelkünket a kicsi Jézusnak nyitva hajlékul, benne a szeretet és gyengédség lelki babusgatásaival kiérdemelnünk a Jézuska mosolyát, mely mennyországot ízletet velünk! Nagy és magasztos gyakorlat ez!

De most eucharisztikus szentévben vagyunk! Krisztus-várásunk, utánasóvárgásunknak méreteiben meg kell nőnie, általánossá kell lennie, az Úr iránti szeretet rövidhullámainak embertársaink lelkébe is el kell jutniok és ott is ezen szavakkal kell megszólalniok: *«Jöjj el, ó Uram Jézus!» Imádkozzunk ezért!* Az imádság — ha lélekkel végezzük — igazán minden földit felülmuló erő: tud tisztítani, mint a szél, tud rombolni (bűnös bálványokat), mint a vihar, tud sziklát (megátalkodottság) robbantani, mint az elemi erők és tud háborgó hullámokat csendesíteni, mint a tengerre ömlő olaj. Nincs olyan akadály, amelyet le ne győzne: megállítja a szenvedélyek árját és engedelmeskedni tanítja, útból elmozdítja még a hibák hegyeit is! Szentegyházunk történetében számtalanszor művelt csodákat az ima s a most előttünk játszódó történelmi események irányításában (Franco győzelmei és a szovjet kebelében a biztos bukást ígérő, egymástóló szellem) is világosan látszik, hogy nem közömbös, sőt nagyon is nagy súllyal esik a mérlegre a természetfeletti erők befolyása. Amikor az egész egyház hosszan és kitaratóan imádkozik valamiért, mindig siker szokta koronázni az imádságát. — Ha az egész magyar egyház imádkozik (és imádkozik: a kongresszus sikeréért való ima!) ennek az imának is meg kell hoznia a gyümölcsét. Úgy bízhatunk teljesülésében, mint a szentáldozás előtti vá-

gyainknál tudjuk, hogy jön Ő, tudjuk, hogy eljön az Úr Jézus. Ez a biztonság csak annál buzgóbbakká tehet bennünket, az oltáregyesület tagjait. Mi a szentségi Úr Jézushoz igazán közel vagyunk lelkileg. Különös kegyelme folytán, mintegy szűkebb udvartartásához tartozunk. Ha mi megnövesztjük utána való vágyainkat és imáinkban fokozzuk azoknak intenzitását, eljutunk vele a lelkek mélyére és onnan kapjuk meg a kívánt visszhangot: *«Jöjj el, ó Uram Jézus!»*

Az imádság mellett apostolkodnunk is kell! A gyermekek a maguk kedves módján előttünk járnak jó példájukkal: szentáldozásos és szentséglátogatásos szeretetláncokat kötnek, erénygyakorlatokkal megszentelt búzaszemeket gyűjtenek a kongresszusi szentostyák anyagául s mindezt hangosan, gyermeki nyíltsággal teszik, még a sziklaszíveket is megrázza a belőlük áradó lelkesedés ereje. Az oltáregyesület tagjainak is tenniük kell. Ez a tevés igen sokféle lehet. Most karácsony előtt leginkább a környezetükben a kis Jézus befogadásának általánossá tétele (mindenki áldozzék meg karácsonyra a családjukban, azután ismerőseink körében, ismeretlenek között szociális és karitatív munkánk közben való ezirányú apostolkodás), a legalkalmasabb szentévi tett, amely elől nem szabad kitérnünk. Mily szép volna, ha az oltáregyesület tagjai ezt mozgalommá tudnák szélesíteni a plébániában! Most van rá a legalkalmasabb idő; mert a karácsonyi hangulat mellé még az eucharisztikus szentév hatalmas mozgató ereje is járul. Ezt nem szabad elmulasztanunk! Szóval, példával a megvalósulás útjainak egyengetésével (ruha, cipő stb. karácsonyi akciójával kapcsolatosan) mindent meg kell tennünk, ami eredményt hozhat.

Egész adventunkat hassa át ez a nagy tartalommal teli és a lélek erejének gerendázatán hordott *«Jöjj el, ó Uram Jézus!»*

Mátrai Gyula dr.

Eucharisztikus Világkongresszus.

Az Eucharisztikus Világkongresszusra Budapestre jön 20 bíbornok, 200 püspök és 4780 áldozópap. Tehát összesen 5000 pap vendégünk lesz.

Az Eucharisztikus Világkongresszus idejére minden idejövő nemzetnek egy templomot jelölnek ki Budapesten, ahol szentmisét hallgathatnak, gyónhatnak és áldozhatnak.

Május 26-án délelőtt 200.000 magyar gyermek és ifjú, 27-én délelőtt a Budapesten tartózkodó magyar katonaság, 28-án az éjféλι misén és szentségimádkor 100.000 magyar férfi, 29-én délelőtt a pápai követ szentmiséjén pedig 300.000 magyar fogja a lelkébe fogadni a szentáldozásban az Úr Jézust.

Ezen nagyszámú áldozók megáldoztatására már elkészült 400 darab új kehely, amelyet egy-egy egyházközség készített és az ünnepek után emlékként fogja megőrizni.

A SZITA

Lelkemben éj viharzott, szívem zokogva hívta Jehovát!
És rám nézett az Úr s kitárt két kezembe letett egy SZITÁT.

Szédülten dobtam, dobtam a Szitába éltem bús keresztjét
S kereszttem dús kévéje semmivé, porrá esett szét.

Aztán a boldogságot; reményem újraéledt —
Szitám bús hálóján, csak hamu feketéllett.

Be minden kívánságot! De jaj, ez is hiába;
Vízzé lett, szertefolyt föld szürke porába.

És amint felitta kecskék, tulkok vérért,
Úgy itta fel a föld áldozatim bérért.

Bezuhant bűneim minden könnyes terhe,
Mint torony, összedőlt, a villám leverte.

Minden alkotásom — magasztalták égig —
Betettem; a SZITÁN vihar szántott végig.

És ekkor megláttam a SZITA mit jelent:
Az Örökéletet! S bedobtam a Jelent.

A Jelen elrepült, rohant a pillanat,
A SZITA hálján valami fennakadt.
Csillogott, ragyogott; ó, de szép, mi lehet?
S szólt az Úr a Mennyből: az ÖRÖK SZERETET.

Christal.

ITT LEBEGSZ ELŐTTEM...

Itt lebegsz előttem,
Te égi Szűzvirág!
Lelkem feléd nyílik,
mint fénybe a virág.

Gyönyöröd, szépséged
bűnös lelkem issza,
Tőled lesz büntelen,
szepültelen, tiszta.

Napfényben tündököl
hófehér alakod.
Szivárvány hét színe
bájlón rólad ragyog.

Szívedből árad szét
az élet melege,
Isten és a bűnös
ember szeretete.

Rajtad minden ékes,
Királyi és égi.
Hatalmad, jóságod
eszem föl nem éri.

Te hajolsz le hozzám
Ölelő karoddal...
Szívemben fakadoz
bánat és örömdal.

Csaba Mária.

A lelkiáldozás

b) **ellenszere** továbbá a viszontagságok kényszerű tüzéséből származó **nagy keserűségnek**. «Nagy és tágas öblű e tenger,» (Zsolt. 103₂₅), v. i. e világon nagy és sok a keserűség. «Ime, én e népet örömmel etetem és epevízzel itatom őket.» (Jer. 9₁₅) «Az asszonytól született ember rövid ideig él, de sok nyomorúsággal van tele.» (Jób. 14₁) Ezt a nagy keserűséget ellensúlyozza a lelkiáldozás gyönyörűsége. «A tenger áradását úgy isszák, mint a tejet» (Deut. 33₁₉), v. i. a jók eltelve lelki édességgel legyőzik a világ keserűségét. Elizeus sót dobott a keserű vízbe s az legott élvezhetővé vált» (4. kir. 2) : így szünteti meg Krisztus is lelki ízességével a keserűséget. Ezért voltak szent Istvánnak édesek a patak kövei, ezért látszottak sok vértanu számára kellemes rózsák gyanánt az izzó paraszak és égő ruhák, ezért örvendeztek a szentek még a legnagyobb megpróbáltatások közepette is.

c) végül **derűssé teszi az arcot**, mely a jócselekedettel szomorúra vált. Az Úr Jézus azt mondotta egyszer egy gazdag ifjúnak: «Menj, add el amid van, az árát oszd el a szegények között — és kincsöd lesz a mennyben — és kövess engem.» Az ifjú e szavakra szomorúan távozott. (Mát. 19₂₁₋₂₂) Dávid szolgái így beszéltek Nábálhoz: amit kezed talál, azt add szolgálidnak, közöttük Dávidnak. Nábál így felelt: micsoda, megfosszam magamat kenyereimtől, vizemtől és barmaim húsától s olyan férfiakra adjam, akiről azt sem tudom, hova valók? (1 Kir. 25.) «Sok nap mulva ajándékot vitt Káin az Úrnak a föld gyümölcséből; az Úr azonban nem tekintett tetszéssel sem őrá, sem ajándékaira.» (Gen. 4₃₋₅) Ennek pedig az volt az oka, hogy rosszul ajánlotta föl azokat: szomorú szívvel és szomorú arccal. A lelkiáldozás elűzi az ilyenféle szomorúságot, vagy már csírájában fojtja meg azt. «Tíz nap mulva a három ifjú arca szebbnek és teljesebbnek látszott, mint azon gyermekeké, akik királyi étellel éltek.» (Dán 1₁₅) Azok, akiket az éjből alászállott kenyér táplál, szebb és vidámabb arccal mennek jót cselekedni. «Az örvendező szív megvidámítja az arcot.» (Péld. 15₁₃) «Isten a jókedvű adakozót szereti.» (2. Kor. 9₇)

IV. A lelkiáldozás credményei:

a bűnök bocsánata. «Add meg mindennapi kenyерünket (Luk. 11₃), v. i. lelki eledelünket. Szent Ambrus szerint: «Akik lelkiileg veszik magukhoz Krisztus testének és vérének erejét, állítható róluk, hogy valóban veszik és eszik azt, mert naponta veszik magát Krisztus testének eredményét: a bűnök bocsánatát;»

menekülés az örök haláltól. «Ez a mennyből leszállott kenyér, hogy aki abból eszik, meg ne haljon» (Já. 6₅₀), t. i. örökre. Szent Ágoston

szerint: «Atyáink u. a. lelki eledelt ették, mint mi; testi eledelük azonban más volt, t. i. a manna, mely Krisztust jelképezte és a hívőkben u. a.-t eredményezte.» A hitetlenek szintén ették ugyan a mannat, mégis örökre meghaltak, nem úgy mint Mózes és más jók. Miért? Mert a láthatatlan ételt lelkileg értették, lelkileg éheztek, lelkileg élveztek, hogy lelkileg meggyógyuljanak, azaz megmeneküljenek az örök haláltól.

Krisztus testében való igazi részesedés az örök életre.

«Egy kenyér, egy test vagyunk sokan, mindnyájan, kik ez egy kenyérben részesülünk.» (1. Kor. 10₁₇) Szent Ágoston ehhez ezt a megjegyzést fűzi: «Senki előtt nem kétséges, hogy bárki akkor lesz Krisztus testének és vérének részesévé, mikor Krisztus tagjává lesz; és ki nem esik a kenyér közösségéből, még ha, Krisztus testének egyességében lévén, úgy távozna is e világból, hogy ama kenyérből még nem evett, mert nem eshetik el ama Szentségnek jótéteményétől az, aki Abban és Azzal van, akit a Szentség jelez.» Vele van pedig Azzal, akit e Szentség jelez, már akkor, mikor Krisztus tagjává lesz, mikor hitével és szeretetével lelkileg magához veszi, mert így valóban Krisztus testévé válik, hogy vele együtt örökre éljen.

Aqu. Szent Tamás után

(Vége.)

Eöri János.

Az Örökimádás templom restaurálása lassan befejeződik és számkivetettségünk véget ér. Megjávítottuk a templom homlokzatát, egy emelet magasságban. Sok hibás követ cseréltettünk ki és hozatunk rendbe. — A hajóból nov. 17-én kivitték az állványokat. Már csak a kórus van beállványozva és munkában. Nov. 22—25-ig megtörténik a falak duccózása 2 m magasságban, utána nagytakarítás és végleg bevonulunk a templomba, melyben még azután is csendben dolgoznak körülbelül karácsonyig. — Megaranyoztattuk a fali gyertyatartókarokat, az oltár melletti csillárokat, az egész szentségházat,

kívül-belül. Carrarit-lapokkal rakattuk ki a kórusokat a régi elkopott fűrészporsó masszával készült padlózat helyébe. Mire a templom készen lesz, kitisztíttatjuk az orgonát is, amely még egyszer sem volt alaposan — szétszedéssel — megtisztítva. Az Örökimádás templom szebbnek ígérkezik a restaurálás után, mint volt 1908-ban a főszentelésekor. Most újra szentelni nem kell az egyházi előírások szerint, de a munka befejezését — a jötevékért mondot — Te Deumos nagymisével fogjuk megünnepelni. A napját újságok és rádió révén fogjuk közölni.

«A lelki élet magaslatain.» Jörgensennek a dán konvertita írónak páratlan mélységű «In excelsis» művéből fordított le Dr. Székely László teológiai tanár, az előnyösen ismert költő három életrajzát, melyet a pápai franciskánus nyomdavállalat adott ki három kötetben. Ára — a hároméveses — 2.50 P. B. Kamilla élete az első kötet, mely a fordító tollából találó ismertetést is közöl Jörgensentről. Cortonai Szent Margitról szól a második. Folignói Szent Angeláról a harmadik kötet. A franciskánus misztika gyönyörűségei virágai ők, akikről ezek a könyvek annyi kedves képet adnak nekünk, hogy igazán az asketikus irodalom nagy nyereségéért könyvelhetjük el megjelenésüket.

Az oltár V.

A FŐOLTÁR a templom legelőkelőbb és legszembetűnőbb helyén áll, lehetőleg a napkeleti oldalon, mert napkelet felől támadt számunkra üdvösségünk: Urunk Jézus Krisztus. Az egyház- és világtörténelem kézzelfoghatóan bizonyítja, hogy Betlehemből és a szent városból, Jeruzsálemből indult világhódító útjára Krisztus vallása és oltára. A fő- és mellékoltárok építése a különböző építészeti stílusok szerint alakult. Gótikus templomokban gót, román templomokban román stílusú oltárokat építettek.

A nyolcadik századtól kezdve ereklyetartókat, ereklyeszekrényeket is helyeztek az oltárra. Ezt a gyakorlatot IV. Leo-pápa helybenhagyta. E szekrények nem magán az oltárasztalon, hanem e mögött és fölött egy állványon voltak elhelyezve. Az állvány mintegy az oltár hátsó falát képezte, ugyanabból az anyagból készült s úgy volt díszítve, mint az oltár alsó része, vagyis az antependium. Az ereklyeszekrények különböző alakúak, majd koporsóhoz, majd kis háromhajós gótikus dómhoz hasonlítanak. A legnagyobb és legékeesebb ereklyeszekrények közé tartozik a három szent király szekrénye a kölni dómban. A ciboriumok is megmaradtak, majd pedig baldachinokká, menyezetekké változtak át.

A 14. században az oltár ereklyeszekrényes részét már nem külön állványra, hanem magára az oltárasztalra helyezték, amellyel kiegészítő részt alkottak. Az oltár súlyos felső része miatt az oltárasztal már nem négy oszlopon nyugodott, hanem erős, tömött tömeget alkotott, amelyen a sír egy kivájt kis mélyedésből állott, amelyet kőlapocskával (sigillum) zártak el, miután az oltárereklyét benne elhelyezték. Ezt a helyet azért nevezték sepulcrumnak, mert a régi vértanusírt, a confessiót helyettesíti. Az oltár felső részét festmények, később faszobrok díszítették és három mezőre: egy fő- és két mellékmezőre (szárnyra) volt osztva. Ez volt a szárnyas oltár, amelyet össze lehetett csukni és összecsuksva is művészien szép teljes egészet képezett. Gótikus kinyitható és összecsukszó szárnyas oltárok láthatók Sopronban is a szent Mihály és az orsolyita templomban.

Mivel az Oltáriszentséget jól elzárva, biztonságba akarták helyezni, azért a 14. század végén a tabernaculumban (szentségházacskában) kezdték őrizni. Ezek az oltártól elkülönítve a szentély északi oldalán voltak felállítva és rendszerint faszekrények voltak. A gót stílus remekei többnyire nem a falhoz építve, hanem szabadon álltak. Rövid virágzás után, körülbelül 100 év múlva ismét visszatértek a régi szokáshoz, mely szerint az Oltáriszentséget az oltáron kell őrizni.

Giberti veronai püspök a 16. század első felében elrendelte, hogy az elzárt tabernaculumokat, mint az oltár kiegészítő részeit kell építeni. Idővel az oltárépítésre a renaissance is érvényesítette befolyását úgy, hogy a karcsú szárnyas oltárok helyébe nagyterjedelmű antikformájú oltárokat épített. A sokszínűen festett faszobrok helyébe pedig gipszből vagy márványból készült szobrok kerültek. Hogy az Egyház mily mélységes tiszteletben tartja a katolikus oltárt, bizonyítja az oltárszentelés magasztos és hosszantartó szertartásaival is. A hívek mély tisztelete az oltár iránt sokhelyütt külsőleg abban is nyilvánul, hogy midőn nincs ott istentisztelet, szent áhitattal felmennek az oltárra és megcsókolják.

Soha ne feledjük, hogyha nehéz egyéni ügyeink, családunk, szegény hazánk szomorú sorsa majdnem teljesen lesújt, akkor az oltárról, az Úr hegyéről közeledik felénk a vigasztaló remény, az erő és életbátorság. Ne is hagyjuk el soha az oltárt, mert akkor elvesztünk. Jól tudja a pokol és a bolsevista gyülekezet, hogy a fellegvár, amelyből Isten uralmát a földön fenntartja, az oltár, az újszövetség oltára és a rajta végbemenő szentmise. Krisztus ellenségeinek legfőbb törekvése, hogy legyilkolják a papokat, felgyujtsák a templomokat, lerombolják az oltárokat, megszüntessék, megakadályozzák a szentmiseáldozatot. E sátáni törekvéssel szemben a hívőknek jobban kell szervezkedniök és összetartaniök. Tanítással, szeretettel, imádsággal kell őket visszasegítenünk az oltárhoz és Oltáriszentséghez. Bűneiket, förtelmes gonoszságukat, vadállatok is megszegyenítő kegyetlenségüket szent felháborodással utáljuk és elítéljük, azonban őket, e félrevezetett és iszonyúan becsapott embereket sajnáljuk, imádkozunk értük, hogy iszonyatos gonoszságuk veszedelmes útjáról az igazság, a jóság, tisztesség és becsületesség útjára Isten kegyelmével visszatérjenek. A katolikus akció keretében ezen a téren is igen eredményes és áldásos munkát fejthetnek ki elsősorban és különösen az oltáregyleti tagok. A katolikusok soraiban is, sajnos, van tudatlan és gyenge akaratú ember, akit könnyen tévútra vezethetnek az istentelen, gonoszlelkű emberek. Sok munka, buzgó imádság és igazi felebaráti szeretet segíthet e veszedelmes hiányokon a leghathatósabbban. Ha az emberiséget megmentő és boldogító hitigazságok mélyebben hatolnak magát a néptömegek öntudatába és szívébe, akkor várhatjuk és remélhetjük a jobb, a szebb jövőt.

Nagelreiter Alajos dr.

A **böhönyei** oltáregyesület igazgatója azt jelentette, hogy rossz utú, szűk kápolnájuk helyébe országos gyűjtésből templomot akarnak építeni s ehhez tehető oltáregyesületek segítségét kéri. Csekk számlájuk 23.179. Cím: Róm Kat. Egyházközség templomépítési alapja, *Böhönye*.

AZ ÚR LEGNAGYOB B AJÁNDÉKA.

Szent Ágoston mondja a legméltóságosabb Oltáriszentségről: *«Bár az Isten mindenható, ennél nagyobb csodát nem művelhetett; bár végtelenül bölcs, ennél nagyobbat ki nem gondolhatott; bár végtelenül gazdag, ennél nagyszerűbb ajándékot nem adhatott».*

Az ismert evangéliumi szavaknak «Úgy szerette Isten e világot, hogy egy-szülött Fiát adá» érte, mintegy folytatása lehetne, amit Szent Ágoston írt le. Mert, hogy az Úr eljövele és feláldozása után még az Eucharisziát is kapjuk, ennek a Messiást-küldő végtelen szeretetnek köszönhetjük. Az isteni bölcseséget a szeretet indítja arra, hogy olyan valamit gondoljon ki, amelynél semmi sem lehet nagyobb; a szeretet indítja arra az Urat, hogy végtelen gazdagságából annyit adjon, amennyit csak lehet: önmagát egészen az Eucharisziában; az isteni szeretet volt az, mely a mindenhatóságot olyan cselekvésre ösztönözte, mely minden eddigi működésénél mérhetetlenül nagyobb: az Eucharisztia a titkok Titka, a csodálatos «titkosmely» Szentség! Az isteni szeretet, mely az Úr Szívében még különösen bele is gyökerezett az «emberbe», a legnagyobb ajándékot adta az embernek az Eucharisziában.

S az Úr legnagyobb ajándékának még nem ébredt tudatára az egész emberiség. Nemcsak a missziótlan pogányság nem ismeri, hanem az egy igaz Istent hívő «felekezetek» előtt is ismeretlen vagy gyűlöletes tagadás tárgya az Eucharisztia. Eucharisztikus világkongresszusunk ellen is ilyen berkekből fújtak dühös szelek. De ez még hagyján! Bent a mi szentegyházunkban is, hányan vannak, akiknek szánakozva idézhetnők az Úr Jákob kútjánál mondott szavait: «Ó ha ismernéd az Isten ajándékát!» Bizony az Eucharisztia ismerete — valljuk be — nagyon elmosódott, elhalva nyugodott sok hittestvérünk lelkében. Biccentős térdhajtasók, a kitett Oltáriszentség figyelembe nem vétele, a liturgiában való részvétlenség bántó megnyilatkozásai ennek a tudatlanságnak.

Az eucharisztikus kultusznak még van ádventje, még ki nem bontakozott tökéletes jövője. S ennek eljöveteleért kell imádkoznunk a mostani Úrjövetségben. Olyan gyönyörű kép a lelkünk előtt a kelyhes-szentostyás Kis Jézus! A Karácsony és az Eucharisztia gondolatának összekapcsolása! Az Úr első eljövele utáni égig érő vágyak és imádságok szépséges koszorújával, miért ne övezhetnők az Eucharisziát! Miért ne vonatkoztathatnók különösen most az eucharisztikus kongresszus idején az Úr legnagyobb ajándékára, az Eucharisziára. Imádási óráinkon kérjünk olyan segítő kegyelmeket, amelyeknek fénye megvilágítja, észrevéteti az Isten legnagyobb ajándékát, az Eucharisziát. Könyörögjünk a hit győzedelméért, az emberi gőg felett! Mert ezen fordul meg minden! Az alázatos hittel leborulók előtt kitárul az Eucharisztia titka s boldoggá teszi őket Isten legnagyobb ajándéka. Jöjj szépséges eucharisztikus világ! Tedd boldogabbá a szegény emberi szívet!

TELJES BÚCSÚT NYERHETNEK

az Oltáregyesület tagjai: dec. 2-án, 3-án (kettőt!) 25-én, 27-én egy tetszés-szerinti napon, imádási órájuk napján, és azon a napon, amelyen szentáldozásukat az oltáregyesület ez évben elhunyt tagjaiért felajánlják.

Központi.

"Eucharisztikus" napok mindenfelé!
 [Szeged,] [Veszprém,] [Kaposvár, Győr, Nagykanizsa, Komárom, Tata, Esztergom, Budafok, Péli-földszentkereszt, Pilisvörösvár, Gyula] voltak kimagaslóbb eucharisztikus ünnepek színterei!

Budapesten pedig állandóan folynak az eucharisztikus triduumok. Örvedetes látni a mindenütt jelentkező buzgóságot s azt a hatást, melyet a lelkekre a legfölségebb Oltáriszentség gyakorol. Központunkból az ügyvezető igazgató hét helyen vett részt mint egy-egy gyűlésnek szónoka és mindenünnen a legjobb benyomásokkal tért vissza. Az Úr eucharisztikus országa gyarapodóban van! Hála Istennek!

KONGRESSZUSI HIREK

Az Eucharisztikus Kongresszus előkészítő bizottsága úgy határozott, hogy az Örökimádás temploma legyen a legkényesebb igényű kongresszistáknak, a franciáknak a temploma. Itt fogják tartani szentmiséjüket és ünnepeiket s ugyanitt végzik gyónásukat és szentáldozásukat is.

Arra a nagy szentáldozásra, mely a legátusi szentmisén lesz, két nagy faladában fognak 300.000 ostyát konszekrálni a jáki kápolnában s ezekből töltik meg az áldozatókelyhet és viszik frigszekerényszerű keszkesz alkalmatosságban ünnepélyesen az áldoztatás helyén levő négy kápolnácskába.

Az Oltáregyletnek jutott a megtisztelő szerep, hogy ezeket a ládákat (melyek gyönyörű művittek lesznek) az előírtas korporálével kibélelje olyan módon, hogy egy morzsája se vesszen el az Eucharisztianak.

300 pap fog áldoztatni és 600 ministráns fogja kísérni (egyik gyertyát, másik patinát visz az áldoztó mellett).

A kongresszusnak már körülbelül meg is van a programja, a januári számunkban közölni fogjuk.

*Organizációkat az egész világ dicséri!
 Viselje mindenki a kongresszusi jelvényt!*

Verseghi Nagy Elekné szül. *Zichy Mária Lujza* grófnőt a választmány elnökönk előterjesztésére — egyhangú lelkesedéssel tagjai sorába választotta. Isten áldása legyen a nagy katolikus vezérférfiú érdemes feleségének eucharisztikus tevékenységén!

Az Oltáregyesületnek adományoztak:

*Gróf Esterházy Mór*icné 4 drb. használt miseruha, *Esterházy Mary* grófnő 1 fehér, 1 fekete, 2 piros, 1 zöld és 1 viola miseruha, *Haynal Irma* 4 m hosszú kb. 1/2 m széles recsecsipke, *N. N.* Bp. 2 ezüst gyertyatartó, 1 ezüst szelence, *Alsóvizivárosi fiók* *O. E.* horgolt csipke karingre, *Esterházy Mary* grófnő 6 drb. miseruhája teljes felszereléssel armure és ripszelyem anyagból van.

LELKI TARSOLYOMBÓL

256.

Ne legyen a nő sem egy szál deszka a vizen, melyet a hullámok kény-kedve ide-oda dobálhat!

257.

A szenvedés nem «éjtszaka», hanem «virradat!»

258.

Ne magadat, hanem csak bűneid «meséjét» rejtsd el a szentgyónás alatt.

259.

A felületes gyóntató lagymataggá teszi az ingatag hívőt.

260.

Utánozzuk az Istent! Az Embernek se ártson a megbocsátás!

261.

Iparkodj a türelem isteni eredetét felismerni, azután kapaszkodj bele s ne engedd elvenni; vidd magaddal a Túlvilágra. Ott még az itteninél is nagyobb szükséged lesz rá.

262.

Kérd *Krisztus* segítségét, hogy se az árok, se a bogáncs, se a sár, se az országúti por ne ártson, mikor Isten egyik tékozló gyermeke után loholsz!

263.

A választottnak valóban lemondóbbnak s megadóbbnak kell lennie, hisz aki vele szemben és ellene áll, nálánál tökéletlenebb. Igényekkel és ingerlésekkel semmire sem megyünk.

264.

Mikor egy tékozló Lelkét akard megmenteni, vigyázz, nehogy elfogult hozzátartozóidé kárhozatba keveredjenek.

265.

Csak aki a bűnre csábít az hazudja, hogy «határa» van a megbocsátásnak és a visszatérésnek. Az bizonyos, hogy a jutalom nagysága attól függ, hogy ki, mikor állt *Krisztus* mellé. Nagyon nagy a jutalma a 20 évesnek, kisebb a 40 évesnek, elenyésző, de még mindig *legendő* a 60 éves megtérőnek.

266.

Bárkinek joga van a bűnbocsátnatra, de érte mindenkinek vállalnia kell az engesztelő vezeklést.

267.

A megbocsátásban is kövesd *Istent* s csak amiben Ő tagadja meg a megbocsátást, abban hasonulj Vele cselekedetben. De légy résen, mert alig-alig akad, akit irgalom nélkül bocsát el, a Hozzá menekülők közül.

268.

Ha csak emberi okod van nehezíteni útítársadra, ne tedd. Az égi okokra figyelj!

269.

Vigyázz és éberem szorgoskodj más szeretete körül, mert sokan vannak a szomjasak s a gazdátlan vagy a bőkezű szeretetre mindenki igényt tart.

271.

Légy tekintettel arra, hogy a szándékot néha *é*rdes ok segíti.

272.

A megbocsátás néha szelíd, olykor viharos izgalommal jár. Állj meg bátran előtte; figyelj jól, ne-hogy félreértsd!

273.

A lelki megbocsátás idelelné még nem minden, hiszen általa meg-nagyobbodik a lelki felelősség. Ne feledd, hogy a megbocsátott Lélek ingató testben él tovább — *idelelné!*

274.

Ne kívánd Lelked orvosától, hogy tüstént magadra hagyjon. Az bizonyos, hogy ma mit bírsz el, te érzed; viszont ő tudja, hogy ma mi kell néked és mi tesz jót néked.

275.

Ha ismét megköveted azt, akit szeretsz, lehet, hogy ez a csökönység csorbát üt emberi méltóságodon, mégis tedd, mert ez a «méltóság» fonák és csalóka.

276.

Ne resteld, hogy az Úrhoz bocsá-natért, útítársadhoz elfogadásért tö-rekszel. Csak hálás lehetsz az Úr-nak is, útítársadnak is, hogy szelíden mérlegelnek és komolyan befogad-nak.

277.

Ne inogj, mikor minden eléd kerülő embert a gyűlölködő és gyű-löletes oldaláról mutatja feléd az emberek Megváltója. Ilyenkor ez a parancs: *Még jobban szeresd fele-barátodat! . . .*

278.

Vigyázz! A legparányibb gyűlö-let is elég «hely» benned a sátán-nak — a szívós fészekrakásra!

279.

Ne jajongj, ha az Úr alkalmassá teszi keményszívűségedet arra, hogy mások kikezdjék hiú kérégt.

280.

Légy rajta, hogy mások meg-bocsátása rajtad is javítsion.

281.

Ha igába hajt a felsőbb és böl-csebb Hatalom, ne tétovázz; kövesd!

282.

Vigyázz, nehogy a sátán kísértése *megnyugtassion!*

283.

Állhatsz már az «ajtó» előtt, mégis megpróbál az Úr, hogy érezhesd ingatagságodat.

284.

Ha jön a kísértés és zajt ver, verj őszintén nagyobb «zajt» s megijed a véred. A tied is, a másé is!

285.

A gyenge embert nem az esze menti meg, hanem a menekülése!

286.

Aki sokat jár gyónni, ne aggód-jon. Nem vétkesebb a gondtalan tékozlónál, mert ő már vívódva vét-kezik vagy vétkezve vívódik.

287.

Ha már elébe mégy a véteknek, senki mást ne vigy magaddal. A vét-kes egyedüllétre még van mentség!

288.

Az üldözők üzelmeit az üldözöt-tek keményszívűsége miatt nem akadályozza véglegesen az Úr!

289.

A gondolatbeli kísértésre is rea-gálj úgy, mint a halott a rászállt légyre. A kóbor légy is csak akkor makacsodik, ha észreveszi, hogy észrevették! Ámen.

OLCSVAY GÉZA.

A HIT ÖRÖKMÉCSESE MELLETT.

Írta: KIRÁLY ÖDÖNNÉ.

(Folytatás.)

EZ AZ ÚJ lelkiprobléma foglalta le a telet s nem tudta háttérbe szorítani a tavasz sem a maga kenyérproblémaival. És mintha buzgóságukra válasz jött volna. A viruló szép május levelet hozott Paultól, ezúttal Budapestről. Kedves Mária — írta — itt vagyok gyárunk képviselőjében a budapesti nemzetközi vásáron. Hivatalos elfoglaltságom nem olyan nagy, hogy egy napot ne szakíthatnék és meg ne látogathatnának benneteket. Még a hét folyamán felkereslek és remélem néhány kedves órát tölthetek családi körödben.»

Még e héten — ismételte Mária — hiszen mindössze néhány napunk van belőle. Hát csak jöjjön a német sógor — nevetett Huszka — szíves örömmel fogadjuk és csaknem bizonyosra veszem, hogy te valami csodás «terülj asztalkám» varázsigével tejbe, vajba is megfűrösztyöd. A vendéglátásnak ez a biztató kilátása jókedvre derítette a gyerekeket, lázasan készülődtek a nevezetes eseményre, vigyáztak az ünneplőruhájukra, még a cipőjüket is meg-megtörölgették napközben. A várakozás feszült izgalma között éltek, alig várták, hogy már túlessenek a látogatáson s mikor végre csakugyan felbukkant a gépkocsi, megkönnyebbült sóhaj szakadt fel szívükből. Az autótülkölésre Huszka István a vendéglátó házigazda szívességével sietett Paul elé. Mária örök asszonyi szokás szerint egy utolsó pillantást vetett a tükörbe, fényes barna haját lesimította, kezét egy pillanatra dobogó szívére, erre a boldos, mindig vágyakat, reményeket hordó kis jószágra szorította, aztán a gyerekek koszorújában ő is vendége elé ment. A gépkocsiból zömök pápaszemes férfi kászálódott elő, Mária csaknem félfejjel volt magasabb mellette. Nem, sohasem ismert volna rá Paulra, gondolta. Elfoglaltsága pillanatok alatt tovatűnt, vidáman, mosolyogva köszöntötte: Isten hozott Paul, örülök, hogy egyszer már hazalátogattál, hogy mégis eszedbe jutott régi otthonod. Az első találkozás szokott kimértségén hamarosan túlestek, megindultak az általános kérdések egymás életkörülményei felől. Paul sokat és hadarva beszélt csupa duzzadó önérzettel, komikus napoleoni göggel. Csakúgy szórta magából a nagynémet eszmék dicséretét, ömlött belőle a csodálat és hódolat Németország felé és mert úgy látta, hallgatósága nem lelkesedik, valószínű szónoklatot tartott. Mária elnézést kért, hogy dolgai után kell mennie, Huszka István udvariasan hallgatta őt tovább.

Hogy pedig mi hogy élünk, azt majd ebéd után meglátod! — ez volt válasza Paul szóáradatára.

Mária kitett magáért. Az asztal csakugyan «terülj asztalka» volt,

Paul meg is jegyezte: «mi németek sokkal egyszerűbben, takarékosabban, tehát egészségesebben élünk» — miközben hatalmas adagokat gyúrt a gallérja mögé nem csekély öröme a ház asszonyának. Ebéd után Paul ajánlkozott, hogy gépkocsiján járják körül a földeket, Pista ellenkezett, ő jobban ismeri itt az utakat, jobb lesz az egyszerű parasztszeker. Felkészültek hát. Paul alaktalan porköpenyébe burkolózott, sötét szemüveget viselt, Pista feketére sült bőre, izmos alakja, mint egy bronzszobor vált el szürke háttérétől. A búza már kalászba szökött, de feje még vágyakozva kereste a nap érlelő sugarát, a táblák szélén buza- virág kéklett, a veteményes haragos zölden nyúlt el előttük, a kukoricás még csak kapaszkodott feljebb, az ólakban lármásan riadtak a jószágok és addig Paul az üzletemberek szokása szerint egyre számolt magában, felbecsülte a kis birtokot. Ő nem hasonlíthatja össze a saját jövedelmével ezt a kis értéket, állapította meg — elégedetten, de annyit azért elismert, hogy ez a munka, mely országokat, népeket táplál és tart fenn, szebb, értékesebb az övénél. Mária azalatt estebédre terített a nagy diófa oltalmában. Ott várta négy gyermekével a hazatérőket. Fehér galléros fekete ruhája apácás keretet adott szelíd arcának, viruló szépségében állt fiai között, szinte festő ecsetjére kíváncszott. És ahogyan Paul rátekintett, egyszerre fájó szívvel ébredt vesztesége tudatára. Ez a vadrózsával befuttatott kis ház lehetett volna az ő otthona — futott át rajta szomorúan a gondolat — ezek az életerős vidám gyerekek az ő fiai és ez a napsütötte virágos magyar világ az ő világa. Önbizalma lelohadt, már nem szavalt, nem kérkedett, sőt mikor Huszkaék a dél- előtti beszédre válaszképpen a magyar nép hithűségéről, hazaszeretetről beszéltek, amikor megértették vele, hogy a nagynémet eszméknek, de semmiféle idegen eszmének itt nincs és soha nem lehet talaja, hogy a magyar ember történelmét, multját soha meg nem fogja tagadni, meg sem próbált vitatkozni, megadta magát. A magyar nyár varázsa megfogta őt is, a megtagadott hazát teljes szépségében látta viszont s megérezte, hogy egyedül ő a vesztes. Melankólikus érzések között búcsúzkodott. Már útrakészen állott, tekintete mégegyszer megsimogatta az Alföld szelíden ringó képét és akkor Mária mellé lépett, jelentőségteljesen mondta: Látod Paul aratás előtt állunk. Ő rögtön megértette a célzást. Igen, a magyarok sok szenvedéssel felszántott földje előtt áll — ismerte el. És te is, a te magvetésed is érik — mutatott a gyermekre. Ugy-e boldog vagy?

Mária elpirult, megcsókolta fia fejét a haja között, csak aztán felelte: igen, én nagyon boldog vagyok. Női gyöngesége tiltakozott, hogy megkérdezze: és te? te is boldog vagy?

Csak azt szeretném tudni — kérdezte újból Paul — hogy belőled

bátortalan kis árvalányból hogyan lehetett ilyen erősakarátú, életrelvő asszony? Mária kinyitotta szobája ajtaját, rámutatott a mindig égő mécesre, a falon függő Madonna-képre és alatta a feszületre: mert itt nőttem fel és itt élek mellettük — felelte meghatottan.

* * *

Az autó messze pöfögött, de Mária és Pista még mindig nézték a nyomában felszálló porfelhőt. Mária látnoki tekintete az isteni Gondviselés bölcseségébe merült el, aki elválasztotta őt Paultól a hitelentől és megajándékozta Pistával a kishitűvel, de akit olyan könnyű és olyan jó meggyőzni. Valami nagy, szent kiegyenlítődést érzett, megnyugvás, béke, boldogság szállt a szívére. Így álltak még egy darabig szótlán örömmel, majd egy közös érzéstől eltelve hosszan, hálásan megcsókolták egymást.

(Vége.)

A neszmeiyi zárdára adományoztak:

özv. Weidinger Nándorné 115 P, Ft. Falusi Károly 3 P, Karácsonyi Márta 3 P, N. N. 3 P, Kiss Józsefné 10 P, özv. Kulcsár Józsefné Szentpéterúr 3 P, Német Gáborné Szentpéterúr 3 P, Fritsch Paula Felsőrajk 5 P, özv. Kovács Árpádné Debrecen 5 P, Perényi Józsefné 5 P.

Ezek mind viszonzásul egy könyvadományban részesültek.

Mikóvits József és neje a bpesti kolostor nevében megváltották a 7. cellát és Kis Szt. Teréz tiszteletére. Isten fizesse meg jötevőink nagylelkűségét az Ő saját módján és stílusában!

A kongresszusi kelyhekre adományoztak:

Sz. Angela Kör Sopron 81 P, Soproni Úrleányok Mária Kongregációja 80 P, Fehér Antalné 80 P, N. Mária 3 kehelyre 240 P, Seress Gyuláné oltáregyleti elnöknő

Békéscsaba 80 P, Budaörsi Mária Társulat és hícsinyek szövetsége 1—1 ciboriumkehelyre 192 P-ért. Egy kehelyre N. N. 80 P, gróf Lamberg Henrikné 80 P, özv. Sulyok Gézáné 80 P, B. Margit Leánykongregáció 80 P.

A kongresszusi monstranciára adományoztak:

N. N. Esztergom egy gyűrű és mellű, N. N. Amerikából 2 P, Irgalmas Nővérek által Csákvárról ezüst ékszerrek. Szentpéterúri (Zala m.) Plébánia által N. N. fülbevaló drágakővel, több aranygyűrű, gyűrű gyémántkövel, N. N. 1 pár arany fülbevaló, N. N. 3 gyűrű drágakővel, N. N. ezüst szelence, 1 arany gyűrű, N. N. aranygyűrű, Nagy Ferencné halálból a Szent Szűznek 10 P, özv. Mank Lajosné 10 koronás arany, Pölter Józsefné meghalt férje jegygyűrűjét adományozta.

Felclős szerkesztő: Dr. MÁTRAI GYULA. — Felelős kiadó: Dr. MÉSZÁROS JÁNOS.

Stephaneum nyomda r. t., Budapest. — A nyomdáért felelős: ifj. Kohl Ferenc.